

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-72506 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 23 juli 2026 een beslissing genomen op de oorspronkelijke klacht van klager om hem in zijn bewegingsvrijheid te beperken door middel van een individueel programma. Deze klacht is door de klachtencommissie gegrond verklaard om de redenen die in die beslissing nader zijn omschreven.

Omdat klager in zijn oorspronkelijke klacht ook om een schadevergoeding had verzocht in geval van gegrondverklaring van de klacht heeft de klachtencommissie klager in de gelegenheid gesteld om dat verzoek nader te onderbouwen, waarna verweerder zich over die nadere onderbouwing nader mocht uitlaten.

Klager heeft zijn verzoek om schadevergoeding nader onderbouwd bij brief van 24 juli 2026 van zijn advocaat en verweerder heeft daarop vervolgens gereageerd bij brief van 6 augustus 2026.

De uitspraak van de klachtencommissie op het schadevergoedingsverzoek is daarop bepaald op heden.

2. Inhoud en beoordeling van de klacht

De oorspronkelijke klacht richt zich op het beperken van de bewegingsvrijheid van klager in de vorm van het opleggen van een individueel programma met beperkingen.

De klacht is door de klachtencommissie gegrond verklaard, omdat het individueel programma aan klager in strijd met de bepalingen in de wet en ondanks zijn verzet tegen de opgelegde beperkingen niet op de juiste wijze is aangezegd. Daar komt bij dat de klachtencommissie recent in een eerdere beslissing, te weten onder kenmerk 2026-70737, heeft bepaald dat het opleggen van een beperking van de bewegingsvrijheid verplichte zorg is en correct aangezegd dient te worden. Daarnaast is de klachtencommissie van oordeel dat de beslissing om de bewegingsvrijheid van klager te beperken niet voldoet aan de inhoudelijke vereisten die de wet aan verplichte zorg stelt. De klacht van klager is derhalve op formele en inhoudelijke gronden gegrond.

Klager heeft gesteld dat hij door het opleggen van de beperking van zijn bewegingsvrijheid weinig kon wandelen, slecht heeft geslapen vanwege langdurig piekeren en gevoelens van onmacht en stress heeft ervaren. Bovendien is de behandelrelatie onder druk komen te staan. Klager vordert een schadevergoeding van € 250,- voor iedere dag dat klager ten onrechte was beperkt in zijn bewegingsvrijheid.

Volgens de kliniek heeft klager zijn schade onvoldoende onderbouwd. Er was geen sprake van een volledige beperking van de bewegingsvrijheid. Klager had de mogelijkheid om onder begeleiding naar buiten of de soos te gaan, kon onder begeleiding bezoek ontvangen en kon deelnemen aan therapie of dagbesteding. De kliniek bepleit afwijzing van de schadevergoeding, dan wel een matiging tot € 5,- per dag dat klager was beperkt in zijn bewegingsvrijheid.

De klachtencommissie is van oordeel dat aan klager een schadevergoeding toekomt. Klager is ten onrechte beperkt in zijn bewegingsvrijheid.

Dat klager daardoor minder dan gebruikelijk kon bewegen, slecht sliep en gevoelens van stress en machteloosheid ervoer, acht de klachtencommissie aannemelijk. De klachtencommissie neemt het de instelling kwalijk dat zij, ondanks een recent gegrond verklaarde klacht voor een soortgelijk feitencomplex, wederom de formele vereisten van verplichte zorg niet in acht nam. Dat is onzorgvuldig en daarom acht de klachtencommissie het ook aannemelijk dat de behandelrelatie en het vertrouwen van klager in de instelling onder druk staan.

Conform de Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken kan een schadevergoeding van € 15,- tot € 20,- per keer worden toegewezen voor het niet op schrift stellen van de beslissingen tot het verlenen van verplichte zorg. Gelet op het bovenstaande ziet de klachtencommissie aanleiding om aan klager een grotere schadevergoeding toe te kennen, dan door de Oriëntatiepunten wordt voorgeschreven.

De klachtencommissie kent aan klager een schadevergoeding toe van € 50,- per dag dat zijn bewegingsvrijheid was beperkt. Uit de rapportages maakt de klachtencommissie op dat de beperking van de bewegingsvrijheid heeft geduurd van 19 juni 2026 t/m 22 juni 2026, aldus vier dagen. De totale schadevergoeding bedraagt derhalve € 200,- in totaal, ten laste van de instelling aan klager te voldoen.

3. Beslissing

De klachtencommissie kent aan klager een schadevergoeding toe van € 200,- ten laste van de instelling.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 26 augustus 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater en de heer XXXX, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.